

beschikking

RECHTBANK ROTTERDAM

Team handel en haven

zaaknummer / rekestnummer: C/10/621047 / HA RK 21-758

Beschikking van 26 november 2021

in de zaak van

WILLEM JAN DANKBAAR,
wonende te Leiderdorp,
verzoeker,
advocaat mr. D.A. Beck te Leiden,

tegen

FA'EK SHUWAN MUSTAFA,
wonende te Rotterdam,
verweerder,
advocaat mr. M.J. Hoogendoorn te Utrecht.

Partijen worden hierna Dankbaar en Mustafa genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het verzoekschrift van 29 juni 2021, met producties 1 tot en met 10;
- het verweerschrift, met producties 1 en 2;
- de brief van Dankbaar, met productie 11;
- de mondelinge behandeling van 29 oktober 2021.

1.2. Ten slotte is de beschikking op heden bepaald. De rechtbank heeft geen kennis genomen van berichten van partijen die zijn verstuurd en ontvangen nadat beschikking is bepaald en waarvan niet (duidelijk) is aangegeven dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 283 Rv.

2. Het verzoek en de standpunten van partijen

2.1. Het verzoekschrift van Dankbaar strekt ertoe dat de rechtbank een voorlopig getuigenverhoor zal bevelen. Dankbaar legt – verkort en zakelijk weergegeven – aan zijn verzoek het volgende ten grondslag.

2.2. Dankbaar houdt zich sinds 2009 bezig met geruchtmakende moordzaken, waaronder de moord op Marianne Vaatstra. Dankbaar meent dat Mustafa bij deze moord

aanwezig is geweest of wetenschap heeft over de daadwerkelijke dader van het misdrijf. Mustafa heeft in 2018 een kortgedingprocedure aanhangig gemaakt tegen Dankbaar waarin hij onder meer een contactverbod en verwijdering van verschillende (internet)publicaties vorderde. In die procedure heeft Mustafa verschillende verklaringen van zakelijke relaties in het geding gebracht, mede op basis waarvan Dankbaar bij vonnis in kort geding van 9 mei 2018 is veroordeeld om op generlei wijze meer in contact te (doen) treden met Mustafa en om een aantal artikelen van zijn website te verwijderen. Na het vonnis is Dankbaar bekend geworden met het feit dat de ingebrachte verklaringen vervalste verklaringen betreffen. Dit blijkt uit verschillende telefoongesprekken die Dankbaar heeft gevoerd. Dankbaar heeft daarvan bewijs, waaronder opnames van deze gesprekken. Mustafa heeft bovendien tegen Hans Mauritz verteld dat de verklaringen vervalst zijn. Door middel van een voorlopig getuigenverhoor wil Dankbaar bewijzen dat Mustafa een onrechtmatige daad en/of valsheid in geschrifte heeft gepleegd en dat Dankbaar dientengevolge schade heeft geleden, waarvoor Mustafa aansprakelijk is. Daarnaast wil Dankbaar aangifte doen van het plegen van een strafbaar feit door Mustafa.

2.3. Dankbaar verzoekt om de volgende getuigen te horen: F.S. Mustafa, S. Hama, D. Said, H. Hamarashid en J.H. Mauritz.

2.4. Mustafa voert – kort samengevat – het volgende verweer en concludeert tot de afwijzing van het verzoek. Het verzoek voldoet niet aan de vereisten van artikel 187 lid 3 Rv omdat Dankbaar heeft verzuimd zijn vordering of het beloop daarvan te stellen en voorts ontbreekt de woonplaats van de getuigen. Daarnaast wil Dankbaar een strafbaar feit bewijzen en daarvan aangifte doen. Hier is een voorlopig getuigenverhoor niet voor bedoeld. De kern van het betoog van Dankbaar is dat Mustafa valse verklaringen heeft overgelegd maar die stelling is al beoordeeld en verworpen in uitspraken die kracht van gewijsde hebben. De verklaringen hebben bovendien geen rol gespeeld bij de beoordeling in het in 2.2. bedoelde kort geding, zoals blijkt uit het vonnis van 9 mei 2018. Dankbaar maakt met zijn verzoek bovendien misbruik van recht. Hij probeert immers al geruime tijd, in verschillende procedures, verklaringen van Mustafa en andere betrokkenen af te dwingen. De rechtbank Rotterdam heeft al in 2017 geoordeeld dat Dankbaar misbruik van recht maakt van de bevoegdheid om tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor te verzoeken. Het verzoek is ten slotte in strijd met artikel 21 Rv omdat er veel informatie is weggelaten en de rechtbank wordt voorgespiegeld dat alle procedurele wegen nog open staan.

3. De beoordeling

3.1. Ten aanzien van een verzoek tot het bevelen van een voorlopig getuigenverhoor als bedoeld in artikel 186 Rv geldt dat de rechter heeft na te gaan of de in het verzoekschrift gestelde feiten of rechten die verzoeker wil bewijzen, gegeven de aard en het beloop van de rechtsvordering relevant zijn. De rechter komt ter zake van een verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor geen discretionaire bevoegdheid toe. Een verzoek kan, als het overigens aan de eisen van toewijzing daarvan voldoet, evenwel worden afgewezen als de rechter van oordeel is dat verzoeker daarbij geen belang heeft als bedoeld in artikel 3:303 BW, dat het verzoek in strijd is met de goede procesorde, dat misbruik wordt gemaakt van de bevoegdheid een voorlopig getuigenverhoor te verlangen, waarvan onder meer sprake kan zijn wanneer verzoeker wegens de onevenredigheid van de over en weer betrokken belangen

in redelijkheid niet tot toepassing van die bevoegdheid kan worden toegelaten of als het verzoek afstuit op een ander door de rechter zwaarwichtig geoordeeld bezwaar.

3.2. Over het door Dankbaar gestelde belang bij een voorlopig getuigenverhoor overweegt de rechtbank het volgende. Dankbaar stelt in zijn verzoek dat hij weet dat de door Mustafa ingebrachte verklaringen (ver)vals(t) zijn. Hij voegt daar aan toe dat hij hier bewijs van heeft, in de vorm van opnames van telefoongesprekken met de personen van wie de verklaringen afkomstig zijn, welke personen hij als getuige wil doen horen. Niet valt in te zien waarom een voorlopig getuigenverhoor in die situatie (nog) nodig is. Dankbaar heeft geen verdere feiten en omstandigheden naar voren gebracht waaruit zijn belang bij het houden van een voorlopig getuigenverhoor blijkt.

3.3. Voor zover Dankbaar meent dat zijn belang bij het verzoek voortvloeit uit de door hem – als gevolg van de verklaringen – geleden schade, wordt het volgende overwogen. In het vonnis van 9 mei 2018 staan de verklaringen niet in de feitenopsomming vermeld. In de beoordeling, meer specifiek in rechtsoverweging 4.2., staat slechts dat de leugens (die volgens Dankbaar in de kortgedingdagvaarding van Mustafa stonden: *toevoeging voorzieningenrechter*) erin zouden bestaan dat Dankbaar dreigbrieven heeft gestuurd, dat hij meerdere keren bij Mustafa aan de deur is geweest en dat hij meerdere zakelijke relaties van Mustafa zou hebben benaderd. De voorzieningenrechter die het vonnis van 9 mei 2018 heeft gewezen, heeft hierover overwogen dat Dankbaar onvoldoende onderbouwd heeft dat dit onjuistheden zijn die aan de ontvankelijkheid van de vorderingen van Mustafa raken. Verderop in het vonnis, in rechtsoverweging 4.6., wordt overwogen dat uit de stukken van het dossier onvoldoende naar voren komt dat Dankbaar de zakelijke relaties in kwestie heeft benaderd. De door Mustafa ingebrachte verklaringen van zijn relaties liggen derhalve niet ten grondslag aan de beslissingen in het vonnis. Zonder nadere toelichting, die niet wordt gegeven, valt dan niet in te zien welk nadeel, welke schade, Dankbaar heeft ondervonden door de overgelegde verklaringen. Dat de toewijsbaarheid van de eventueel door Dankbaar in te stellen vorderingen in deze procedure niet ter toetsing voorligt, leidt niet tot een ander oordeel. Het ligt namelijk wel op de weg van Dankbaar om zijn belang bij zijn verzoek voldoende duidelijk te maken en dat doet hij niet.

3.4. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift en uit de uitlatingen van Dankbaar tijdens de mondelinge behandeling dat hij met het verzoek beoogt om bewijs te verzamelen dat Mustafa een strafbaar feit heeft gepleegd. Een voorlopig getuigenverhoor is echter uitsluitend bedoeld voor gevallen die kunnen leiden tot een geding voor de burgerlijke rechter en daarmee niet om (slechts) bewijs te verzamelen voor het kunnen doen van een strafrechtelijke aangifte.

3.5. De rechtbank overweegt ten slotte dat Dankbaar inmiddels meer dan 30 procedures aanhangig heeft gemaakt die Mustafa zowel direct als indirect raken. Zijn doel is en blijft blijkbaar, onder meer, om Mustafa te dwingen tot iets waartoe Mustafa niet kan worden gehouden. Dit kan niet anders worden gezien dan als misbruik van recht.

3.6. Gelet op het voorgaande wordt het verzoek afgewezen. Het overige door Mustafa aangevoerde behoeft geen verdere bespreking.

3.7. De rechtbank ziet aanleiding om Dankbaar in de proceskosten te veroordelen. Aan de zijde van Mustafa worden de proceskosten begroot op € 85,00 aan griffierecht en € 1.126,00 aan salaris advocaat, totaal € 1.211,00.

4. De beslissing

De rechtbank

4.1. wijst het verzoek af,

4.2. veroordeelt Dankbaar in de proceskosten, aan de zijde van Mustafa tot op heden begroot op € 1.211,00.

Deze beschikking is gegeven door mr. P. de Bruin en in het openbaar uitgesproken op 26 november 2021.

3304/2009

VOOR AFSCHRIFT
AFGEGEVEN
De griffier van de
rechtbank Rotterdam

Musa Jk